

- 4) W przeciwnym wypadku, czy sąd może orzec zastosowanie takiego środka przymusu, podobnego lub odmiennego od tego, jaki przyjmuje na mocy prawa krajowego, stosując prawo krajowe państw, w których zakaz ten jest skuteczny?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 29 czerwca 2009 r. — Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier przeciwko Conseil des ministres.

(Sprawa C-236/09)

(2009/C 205/47)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier

Strona pozwana: Conseil des ministres

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽¹⁾ jest niezgodny z art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności z zasadą równości i niedyskryminacji, gwarantowanej przez to postanowienie?
- 2) W przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy ten sam art. 5 ust. 2 dyrektywy jest również niezgodny z art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, jeżeli jego zastosowanie jest ograniczone wyłącznie do umów ubezpieczenia na życie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 373, s. 37

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 3 lipca 2009 r. — Fluxys S.A. przeciwko Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

(Sprawa C-241/09)

(2009/C 205/48)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fluxys S.A.

Strona pozwana: Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1, 2 i 18 dyrektywy 2003/55/WE ⁽¹⁾ i art. 3 rozporządzenia nr 1775/2005/WE ⁽²⁾ stoją na przeszkodzie wprowadzeniu w drodze przepisów krajowych szczególnego systemu taryfowego w odniesieniu do działalności w zakresie tranzytu, jako wyjątku od zasad regulujących działalność w zakresie przesyłu i utworzeniu w ramach przesyłu rozróżnienia na „przesyłanie” i „tranzyt”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.U. L 289, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-252/09)

(2009/C 205/49)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Zavvos i G. Braga da Cruz)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do wykonania dyrektywy Komisji 2007/16/WE⁽¹⁾ dotyczącej wykonania dyrektywy Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji, a w każdym razie poprzez brak poinformowania Komisji o ich przyjęciu, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym a niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republika Portugalska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79, s. 11.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 7 maja 2009 r. w sprawie T-185/07, Calvin Klein Trademark Trust przeciwko OHIM i Zafra Marroquinos, S.L., wniesione w dniu 9 lipca 2009 r. przez Calvin Klein Trademark Trust

(Sprawa C-254/09 P)

(2009/C 205/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Calvin Klein Trademark Trust (przedstawiciel: T. Andrade Boué, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Zafra Marroquinos, S.L.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji (szósta izba) w dniu 7 maja 2009 r. w sprawie T-185/07;
- obciążenie OHIM i Zafre Marroquinos, S.L. kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok jest sprzeczny z orzecznictwem dotyczącym wykładni art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, na podstawie którego należy uwzględnić wszystkie czynniki mające znaczenie w okolicznościach danej sprawy: nie została przeprowadzona ocena prawna okoliczności, że zgłaszająca znak towarowy wykorzystała ten znak towarowy w celu kopiowania renomowanych znaków towarowych CK i działania zgłaszającej znak towarowy niewątpliwie świadczą o tym, że litery CK stanowią najbardziej odróżniającą część spornego znaku towarowego.

Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ renoma kolidujących ze sobą znaków nie została poddana ocenie w świetle tego artykułu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-255/09)

(2009/C 205/51)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i M. França, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że poprzez brak przewidzenia w Decreto-Lei [rozporządzeniu z mocą ustawy] 177/92 ustalającego warunki zwrotu kosztów leczenia poniesionych za granicą lub w jakimkolwiek innym przepisie prawa krajowego możliwości zwrotu pozaszpitalnych kosztów leczenia poniesionych w innym państwie członkowskim poza okolicznościami przewidzianymi w rozporządzeniu EWG nr 1048/71⁽¹⁾ lub poza przypadkami, gdy ww. Decreto –Lei dopuszcza możliwość zwrotu pozaszpitalnych kosztów leczenia poniesionych w innym państwie członkowskim uzależniając daty zwrotu od uzyskania wcześniejszego zezwolenia, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej a mocy art. 49 WE;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.